

LA REALITAT OCULTA

DES DE RÚSSIA AMB AMOR

Molts catalans han quedat atrapats sense poder tornar al seu país a causa de l'esclat del Coronavirus que ha fet que es tanquessin molts aeroports i fronteres. Aquest és el cas de l'Andreu, confinat a hores d'ara a Sant Petersburg. Ell, antic militant del PSUC, decebut per la política dels darrers anys, ha estat sempre amant de la cultura i del poble rus. El nostre home es va quedar vidu fa ja temps i poc després va perdre la visió, segons ell diu, per fixar la vista en coses maques, fet que el portà a afiliar-se a l'ONCE.

Ja fa anys que havia llegit el llibre de Montserrat Roig "L'Agulla Daurada" i s'havia promès de fer el mateix recorregut. A finals de febrer empenquè un viatge acordat amb una guia turística especial. Està encantat amb Nina Petroskaia, una simpàtica i bella dona d'uns quaranta anys neta d'un refugiat de la guerra que parla un català quasi perfecte.

Un matí, la Nina es presentà al seu hotel cèntric prop del riu Neva acompanyada d'un agent dels serveis de seguretat per fer-li una oferta donat que durant setmanes no podrà tornar a Barcelona. La seva sorpresa ha estat màxima al saber que l'agent coneixia pràcticament tot de la seva vida, i sobretot en sentir l'oferta: actuar en clau d'agent secret a Catalunya. L'agent rus li ha explicat que la Unió Europea està a punt de fer figa i que ells tenen cada cop més interès en Europa i sobretot en Catalunya, país que d'aconseguir la independència, podria ser un bon aliat. Caldrà, per tant, crear una extensa xarxa a Catalunya amistosa amb Rússia i esperar el moment oportú en que Rússia donaria tot el seu suport diplomàtic i econòmic a la independència sempre i quan Catalunya abandonés la OTAN i es configurés com a país neutral.

Ell, que ja s'ha enamorat de la Nina, i que quan era més jove era un gran aficionat i entusiasta de les pel·lícules de James Bond, se li ha il·luminat la ment i s'ha vist com un futur heroi i agent 007 català. Així doncs, ben aviat l'Andreu començarà un curs preparatori d'espia i d'aprenentatge del rus. També li faran proves amb cèl·lules mare a fi d'intentar recuperar la seva visió.

S'encetarà a partir d'aquí una nova relació Catalunya-Rússia i una nova oportunitat d'emancipar-se del jou d'Espanya? Quina serà la sort que correrà l'Andreu a partir d'ara? Esdevindrà, com ja s'ho imagina, el James Bond català del segle XXI?

LA KINTA FORKA

QUI GOVERNA L'ESPAI?

El 1984 un equip de l'Oficina d'Afers de l'Espai Exterior de les Nacions Unides ho va definir: "*L'espai exterior no pertany a ningú i, segons el tractat espacial, ha de ser "explorat i utilitzat lliurement per tots els estats"*". Era la primera pedra en el món de la Guerra Freda. Actualment aquest principi bàsic és obsolet ja que empreses privades s'han afegit a la carrera espacial gràcies a l'evolució dels mitjans tecnològics. La qüestió clau ara és: Com s'organitzarà l'explotació de recursos, la gestió de residus... com s'ordenarà el marc legal per a la conquesta celeste?

El febrer del 2018 el món va veure les impressionants imatges d'Elon Musk. La nau espacial de Tesla no havia d'explorar ni investigar res. Era una gran operació publicitària a costa de la "contaminació" de l'espai. La ràdio instal·lada a bord tocava la cançó *Life on Mars?* de David Bowie. Aquest cas sense precedents ha transgredit alguna llei? No! No ni hi ha cap.

Els diversos tractats que constitueixen el dret espacial internacional tenen una extensió aproximada de trenta pàgines i van ser desenvolupats i ratificats entre finals dels anys seixanta i finals dels anys setanta en un món que ja no és. Avui, amb la "nova carrera espacial" és urgent que es delimiti un marc legal i es reguli aquesta àrea que ha implementat immensament recursos econòmics i mitjans tecnològics.

El text fundacional del tractat espacial, va ser ratificat per prop d'un centenar de països, incloses les principals nacions espacials, el 1967 i signat per triplicat a Londres, Washington i Moscou. L'espai encara era el coto dels Estats Units i de la Unió Soviètica, enfrontats en una carrera frenètica per la superioritat tecnològica. El tractat va establir el principi bàsic d'evitar que mai no es convertís en un terreny de guerra entre humans. Afirmar que l'espai exterior i els cossos celestes són "prerrogativa de tota la humanitat", i pot ser "explorada i utilitzada lliurement per tots els estats" però "exclusivament amb finalitats pacífiques". Especifica que l'espai no pot "ser objecte d'una apropiació nacional per proclamació de sobirania, ni per ocupació".

El 1968 s'amplia amb els astronautes que han de ser considerats com a "enviats de la humanitat". El 1979, l'Acord de la Lluna (ratificat per només 18 països) va delimitar l'extracció de mostres de recursos naturals "amb finalitats pacífiques" i "en quantitats raonables" recomanant que els estats compartissin les seves investigacions.

Ningú no preveia que només cinquanta anys després, l'exploració espacial estès a l'abast de companyies privades i de multimilionaris a més a més de la cobdícia dels estats. Els EUA el 2015 i Luxemburg el 2017, signants del tractat espacial, han permès a les empreses privades d'explotar els recursos minerals de l'espai. Malgrat que de moment encara no han pogut extreure els recursos lunars és un objectiu molt clar en la recerca de metalls i terres rares (per fabricar components d'alta tecnologia) com també gasos combustibles. La lluna i altres planetes serien les noves benzineres d'un planeta sense recursos?

El març del 2017 es va crear la associació, For All Moonkind, que reuneix una quarantena d'experts en dret jurídic espacial i un centenar de voluntaris. Treballen en un protocol legal que faria possible la creació d'un patrimoni mundial a l'espai. És un primer pas del segle XXI?

Però de moment no hi ha res clar i ens hem de conformar amb la imatge del sòl lunar trepitjat per la bota de Neil Armstrong. Com diu Michelle Hanlon: Compara aquesta petjada amb les petjades més antigues d'homínids bípedes trobades a les cendres volcàniques a Laetoli, Tanzània. A 3,5 milions d'anys de diferència, aquestes marques fràgils representen "fites evolutives", "tresors per a la humanitat".

EL CONVIDAT

QÜESTIONARI PROUST AL CARDENAL CAÑIZARES

Al Cardenal Cañizares (arquebisbe de València), se'l troba a tota hora resant a la capella del Santíssim, però el dia que vaig anar-hi no hi era.

Tres setmanes després va contestar a la meva sol·licitud d'entrevistar-lo. Su excel·lència va muy ocupado, van contestar-me. Al final va accedir a contestar un qüestionari, el Proust. He traduït les seves respostes.

La seva virtut principal? La fermesa.

Qualitat preferida en un home? La fermesa.

Qualitat preferida en una dona? La submissió.

El que més aprecia en els amics? La fermesa.

El seu principal defecte? No ser prou ferm.

Un menjar que li agradi especialment? La llet en pols pels altres... Per a mi el faisà desplomat.

El seu somni? Ser Papa.

Què li agradaria ser? Papa.

Quina seria la pitjor desgràcia per vostè? Una ja va passar, la mort de Franco, l'altra l'actual govern espanyol. La mort dels meu pares també em va afectar molt i això que no els van matar els rojos.

Autors preferits en prosa? Sánchez Dragó, De Los Santos i Hitler.

Autors de poesia? Sant Joan de la Creu, Santa Teresa de Jesús i Franco. ??????????

Franco va escriure poesia? Los últimos de Filipinas. Pura poesia.

Els meus herois? Franco, Franco, Franco.

Les meves heroïnes? Isabel la Católica, Doña Carmen Polo i Franco.

Tota una biografia.